

[Christophersen.]

forhandlingerne i år er forløbet om finanslovsforslaget, er ved at blive lidt betænkelig ved, at vi overhovedet opererer med dette begreb. Det blev indført under sidste års arbejde med finanslovsforslaget, og dengang havde budgetreguleringskontoen et ganske klart afgrænset formål. Det var en konstruktion, som venstre og det radikale venstre fik ind i finansloven, og det, der var hensigten, var, at man her kunne postere de besparelser, man ønskede at opnå ved at begrænse lovbundne udgifter. Der lå altså i denne budgetreguleringskonto et sparebeleb, som nøje skulle modsvares af specificerede ændringer i grundlaget for bestemte lovbundne udgifter.

Nu er budgetreguleringskontoen ved at blive noget andet, dels er den kommet op i nogle helt andre størrelsesordner, dels er der jo i realiteten ikke tale om specifikationer. For nogle partiers vedkommende gemmer budgetreguleringskontoen store generelle nedskæringer på 5 pct. over næsten hele linjen på statsbudgettet. For fremskridtspartiets vedkommende gemmer den endnu større og endnu mere uspecificerede besparelser, der går på, at man skal foretage generelle lønreduktioner for offentligt ansatte, og at man skal foretage generelle rationaliseringer.

Jeg vil sige, det var egentlig ikke tankegangen bag denne budgetreguleringskonto, at folketinget og de enkelte partier ligesom kunne unddrage sig forpligtelsen til konkret at anvise, på hvilke konti de ville foretage besparelser. Det var ikke hensigten, da den blev indført sidste år, og sådan som forløbet af arbejdet med finanslovsforslaget har været, og sådan som ændringsforslagene fra forskellige partier er kommet til at se ud, må jeg sige, at jeg efterhånden er lidt betænkelig ved, at vi indførte dette begreb. Der ligger i budgetreguleringskontoen, sådan som den er blevet anvendt i år fra visse partiers side og specielt fra fremskridtspartiets side, en forflygtigelse af det ansvar, folketingets partier har for nøje at konkretisere deres hensigter på det statsfinansielle område.

Grethe Philip (RV):

Det er altid en stor fornøjelse at lytte til hr. Johan Nielsen, når han tager ordet. Til denne kirkens mand kan jeg jo nok have lov

til at sige, at jeg finder, at han er en gudbenådet taler. Men han er også en særdeles god talsmand for Færøerne og god til at forklare os, hvordan situationen ser ud deroppe.

I de ændringsforslag, der blev stillet af fremskridtspartiet, indgik også et forslag om nedskæring af bevillingerne til investeringsfonden for Færøerne. Vi er nogle stykker her i salen, der har været oppe på Færøerne, bl. a. har finansudvalget besøgt Færøerne nogle gange igennem de senere år, og jeg tror, vi alle har været dybt imponerede af den indsats, vi har set fra færingernes side deroppe. Jeg kan forsikre hr. Johan Nielsen for, at det i det radikale venstre ikke kostede os nogen overvindelse at nedstemme det spareforslag, der var fremme, og at vi i det radikale venstre i øvrigt traditionen tro tværtimod ønsker at fortsætte den bistand, der hidtil er ydet henedefra med henblik på en videreudvikling af det færøske erhvervs- liv.

Jeg var i mit første indlæg inde på spørgsmålet om, hvorvidt forligspartnerne alle havde et medansvar for, at lovreserven kunne holdes. Ingen har senere ytret sig herom, men jeg vil dog gerne tage emnet op igen, for det er jo faktisk sådan, at der efter at forliget er sluttet, er blevet fremsat forslag — jeg tænker her på kristeligt folkeparti — om en formindskelse af skatterne, et forslag, der går ud på, at pensionister ikke skal beskattes, altså noget, der vil føre til et formindsket skatteprovenu. Der er desuden fra socialdemokratisk side fremsat et forslag om en ekstraydelse til pensionister, som vil betyde en forøgelse af udgifterne.

Jeg skal ikke her tage stilling til de to forslag. Jeg ser meget vel, at der kan argumenteres for forslagene hver for sig, men vi kan jo ikke komme uden om, at det forringer den finansielle situation, og vi kommer ikke uden om, at i hvert fald det ene af forslagene direkte forringer den lovreserve, der står til disposition for andre forslag. Derfor ville det være af værdi her at vide, om forligspartnerne var indstillede på, hvis de fremsatte forslag enten om et ringere skatteprovenu på ét område eller om en forøget udgift på et andet område, at føle sig forpligtede til at fremsætte forslag om besparelser af et tilsvarende omfang.

Hr. Christophersen tog noget af det op, som jeg havde været inde på, vedrørende